

Ngàn Năm ... Bia Miệng

Viết tặng cho tất cả những ai đã từng bị Việt cộng cướp bóc, lừa bịp, đã từng ném đau buồn, tủi nhục do bọn bất nhân Việt cộng gây ra

Trong 1 góc của 1 quán Café cóc trên con đường nào đó của Sài Gòn những năm sau 75

Hai người đàn ông trạc khoảng 40, tóc hớt ngắn, tuy màu da đen mốc nhưng trông vẫn sáng hơn nhiều so với màu của đôi môi dày có lẽ do hút thuốc lâu quá lâu năm, đang ngồi bên 2 tách café đã cạn, có vẻ như đang chờ đợi ai đó. Cả hai mặc chemise trắng rộng thùng thình, nhàu nát bỏ trong cái quần cũng rộng thùng thình nhưng ngắn ngắn màu xanh olive, chân mang dép râu, bụng lép kẹp được giữ chặt bởi dây thắt lưng to bản màu nâu đất do Trung quốc sản xuất. Tuy ngồi trên 2 chiếc ghế rất thấp gần sát mặt đất, nhưng có lẽ do thói quen, cả hai đều để 1 chân dưới đất và chống bàn chân còn lại lên 1 chiếc ghế khác, và cả hai cùng đang “phe phẩy” 2 cái nón cối vì tiết trời đang nóng

- Gớm, không nhẽ ta lại mang cái ghế nệm trong cái nhà “cao tầng” ấy ra đây nhể, đồng chí Cán nhể người đàn ông có cặp mắt ốc nhồi lên tiếng....

- Ừ nhể anh Bắc nhể, ngồi 2 chân lên ghế “thư giãn” hơn nhiều Sao trong này chúng dốt thế ghế bé thế này làm sao mà “tiện nghi” cơ chứ ... Người đàn ông tên Cán -- gương mặt có xương hàm bạnh ra quá khổ, khiến bao nhiêu phần xương trên mặt ông ta nổi lên thật cao, đẩy cặp mắt lùi thật sâu vào trong, trông y như chỉ toàn là ... xương ... với xương trên mặt của ông ta -- vừa dùng tay gãi sồn sột vào mu bàn chân -- còn xạm màu hơn cả màu môi của hân - để trên ghế vừa trả lời, khiến bàn chân đó nổi ứng lên những sọc trắng chen lẫn đỏ, và đất cát từ bàn chân dính đầy vào các ngón tay ông ta khiến đôi bàn tay trông bẩn thêm tí nữa. Và đôi tay ấy bắt đầu di chuyển đến những phần khác của thân thể để làm phận sự của nó ...

- Gớm Đồng chí khiến tôi ... ngứa lây đây này ... người đàn ông tên Bắc vừa nói vừa lấy tay sờ soạng khắp người, cứ như là từ ...”đỉnh cao ... chí rận” đến những ngón chân ... vượt Trường Sơn của 2 cái hình hài đen đui, mốc meo ấy, chỗ nào cũng muốn được ... gãi hết
Thế là Sột ... Soạt ... Sột Soạt Cảnh tượng cứ y như là trong sở thú vậy. Cùng với 2 khuôn mặt cứ dờ ra vì ... đã ngứa, đất cát, bụi bặm phần thì di chuyển từ nơi này đến chỗ khác trên người của 2 người đàn ông, phần thì ... được “giải phóng” khỏi 2 cái hình hài đã lâu không tắm bằng xà bông đó nên vui mừng tung bay trong nắng ...

----yên lặng ----

- Này, nói đến cái nhà “cao tầng” ấy là tôi lại ghét bọn Ngụy thêm nữa nhá ... người đàn ông tên Bắc găm gù Chúng bỏ đi rồi vẫn gài lại cơ quan làm hại cán bộ, đúng là quân xỏ lá ba que nhá Đồng chí có nhớ cái bồn nhỏ để nước ở tầng ba không, tiên sư chúng...., hôm qua thằng Ngô nhật đầu được con cá bằng bàn tay về, tôi thả vào đó nuôi chờ hôm nào mua được rượu ngoại về đánh chén, thế mà tôi vừa bấm vào cái nút nhỏ phía trên thế là ...Xoààà1 tiếng là nước cứ cuốn phăng đi mất con cá ... gớm ... con cá trông đến là ngon ...mẹ bố chúng ...

- Hà hà hà người đàn ông tên Cán cười ra vẻ thông cảm Đã bảo từ hôm trước mà đồng chí không nhớ Hà hà hà .. không có cơ quan gì đâu, đó là cái bồn rửa mặt hay rửa rau, cứ mỗi lần dùng xong thì ta lại bấm cái nút ấy để bỏ nước dơ đi và có nước mới mà dùng hà hà .. “tiện ích” thế thì thôi nhá ...

- úrúú ừừừ Bồn rửa mặt quái gì mà thấp thế mà phải ghi rõ là bồn rửa mặt chứ lại ừ ...ừ , người đàn ông tên Bắc lầu bàu.

- Thế mỗi lần rửa mặt ở ao hay suối dọc đường, đồng chí đứng hay ngồi mà bảo là thấp với cao Mà có bao giờ có thấy ghi là chỗ rửa mặt đâu ??? người đàn ông tên Cán vừa giải thích vừa vặn hỏi ...

- Mà quái nhĩ, không biết thằng Ngô đi đâu mà lâu thế ...người đàn ông tên Bắc chép miệng, nhăn nhó ...

- Mà này, hỏi thật nhá, đồng chí có nhờ nó tìm 1 chiếc cho cái Thắm con má Sáu ở Củ chi không thế, đến như thế rồi còn gì ông Cán hạ giọng , cười ... ruồi

- ứứứ ừừừ Nói khề chứ nào, bố ạ, con đã già ở Hà nội còn không có tiêu chuẩn đó nữa nhá Thắm với thiếc, .. quên mẹ nó đi ... giờ mà có tiền là ông “đầu tư” vào con bé bán thuốc đầu đường con thằng sĩ quan Ngụy đi học tập hết ... con bé xinh đáo để ..., hình như để tặng cảm giác, ông Bắc kê sát 2 chiếc ghế nhỏ lại, ngồi bằng 2 bàn chân trên đấy, cùng theo lời nói cặp mắt ốc nhồi của ông sáng hẳn lên, trong khi mồm thì nuốt nước miếng liên tục.... Và ở phía đối diện, ông Cán cũng xếp 2 cái ghế nhỏ sát lại nhau, y như ông Bắc, có lẽ theo thói quen để tìm ... “thư giãn”, ông ta để 2 bàn chân lên và cả hai cùng ngồi theo kiểu nước lụt.

-----yên lặng -----

- Cái thằng Ngô trông dốt lạ mà sao đồng chí lại chọn nó vào cơ quan nhể ??? Cứ như là thằng ngốc ấy, lại còn nói ngọng nghịu nữa, chả ra làm sao cả người đàn ông tên Cán trề đôi môi xạm màu ra, tỏ ý chê bai

- Thì đây ứứứ ừừừ .. giới ạ, tên chính nó là Ngốc đấy ... hmmm .. cơ khổ... người đàn ông tên Bắc phân trần ... Bố mẹ nó ở vùng “neo đơn” lại thuộc diện “bỏ tước văn hóa”, đẻ ra 4 thằng con trai đặt tên là Năng, Nỗ, Ngốc, Nghếch ... Nó là thằng thứ ba tên là Ngốc đấy ừ ... ừ ..thấy thương quá mà cả đội phải năn nỉ, “động viên tư tưởng” mãi nó mới chịu nghe lời đổi tên ra là Ngô đấy ...

- Đã biết thế lại còn chọn nó đi theo, rõ là “sự cố” do ta tự gây ra nhá , Ngô với chả Ngố Người đàn ông tên Cán chế nhạo ...

- ứứứ ừừừ ... không chọn nó thì làm sao mà trên đường thỉnh thoảng có tí tình cảm với cánh con Mận, con Nếp hờ ứứứ ừừừ ... đồng chí có “tí tí” mỗi đêm cũng là nhờ nó đấy ... ừ ừ giỏi chữa ... ông Bắc cãi lại ...

- Sao thế tôi chưa hiểu ... áááá .. àààà.... nhớ rồi, thằng Ngô chính là anh họ hàng với cái Mận của anh, ra thế ... hà hà nhớ rồi nhớ rồi ông Cán cười nhăn nhó ... Thôi, được rồi, “liên hoan” đi Và quay về phía một ông già khoảng ngoài 60 đang ngồi cạnh tủ thuốc lá, ông Cán gọi giật giọng

- Thuốc đi..... Kờ hai O Lờ nhá ông Cán quay sang ông Bắc hỏi nhỏ

Ông già dạ 1 tiếng thật lớn, lúp xúp cầm bao thuốc chạy lại bàn hai người đàn ông ngồi

-- ứứứ ừừừ Lại cái Hai O 1 Lờ ấy Chán bỏ mẹ, hút mãi, nhàm lắm rồi

- Dà , dà ... Mấy cậu hồng muốn húc 1 Lờ nữa thì húc ... hai Lờ nhe ... ngon lắm mờ Nhe hai cậu ...

- Hai Lờ nào thế ?? À ..à ...Dzun Hi Hai Lờ đấy à... được đấy, mang lại đây Ông Bắc trả lời.... Ông già bỏ gói thuốc Kool vào túi và chạy ngược lại tủ thuốc lấy bao DunHill cho 2 người đàn ông

- Hai cậu uống thử CoCa Cola nhe ... tui mời Khỏi trả tiền ...nước này ngon lắm nhe, nhe 2 cậu .. Nam ơi, mang lon Coca ướp lạnh ra mời 2 cậu Cán đi coooooon..... Chờ chúc thằng Úc tui mang ra liền nhe 2 cậu Ông già xởi lời nói ...

- CoCa là cái quái gì thế nhĩ ?? ông Bắc thì thầm ...

- Đếch biết, cứ thử xem sao, nói nhỏ thôi, kéo chúng lại “đánh giá thấp” cán bộ đấy Ông Cán trả lời

... từ này đến giờ không hiểu lão già kia ho hay cười mà tôi nghe lão cứ khục khặc mãi đấy

---- yên lặng ----

Nam, con trai út của ông già chủ quán, trạc khoảng 15, 16 mang lon Coca ướp lạnh và 2 cái ly không ra cho 2 người đàn ông rồi quay vào

- Cái gì lạ thế này ... hai người đàn ông lằm bằm

Ông Bắc đưa tay cầm thử lon Coca nhưng vì quá lạnh, nên rút tay lại ... “Úi chào” ..ông Cán la lên trong khi cái lon rớt xuống lăn ra phía cái tủ thuốc

- Dà, dà Chắc tại nó lạnh góa Xin lỗi 2 cậu nheng, ông già lượm lon Coca lên đưa lại cho hai người đàn ông, miệng cười giả lả (tay lắc cái lon nhẹ nhẹ)... he he chừng nào 2 cậu muốn uống, 2 cậu dzực mạnh cái móc này ra là uống được liền ... he he ...

Ông Cán cầm cái lon lên, ngắm nghía, rồi theo lời ông già dặn, nắm cái móc nhỏ trên nắp lon và giật thật mạnh

“Pop”...Pssssssssssss ... Cái lon, do bị rớt xuống, và bị giật quá mạnh nên phát ra 1 tiếng nổ thật dòn, nước trong lon phun ra thành vòi ...

- Ôi giờì Ôi giờì Cả 2 người đàn ông vừa bò ra mặt đất, vừa hét toáng lên “Chúng nó muốn ám sát cán bộ, chúng nó muốn ám sát cán bộ”

- Dà , dà ..dà ... hồng sao đâu, hồng sao đâu Nó xì ga thôi mờ ... Xin lỗi 2 cậu nhe Ông già hốt hải chạy tới

- úứứ ừừừ Nước với chả nôi ... úứứ ừừừ... không thèm uống ... ông Bắc gằm gừ và cả 2 cùng lồm cồm ngồi dậy ...

- Dà, dà, xin lỗi 2 cậu ... phải chi nhà tui còn crème Vanille thì tui mời 2 cậu dùng thử, ngon lắm à nheng

- Thôi không cần nữa ông Cán lên tiếng Gì chứ ..Rem thì chúng tôi được phát hằng ngày ngoài Bắc ...ăn không hết ... đem phơi khô đấy Báu gì thứ ấy ... úứứ ừừừ

- Cái gì ??? Crrr mà mà ông già giật mình .. nhưng như chợt nghĩ ra điều gì nên lại giả lả ... dà, dà Tưởng mấy cậu chưa dùng qua nên mời thôi dà dà dzậy để hôm nào có gì lạ cho tui mời 2 cậu nheng he he ... Nói dzậy chắc Frigidaire ngoài Bắc công suất mạnh lắm, chắc có thể

- Chứ gì nữa ông Bắc ngắt lời ông già chủ quán Zi Đe ngoài ấy àààà thiếu khối gìììì, còn nhiều sức ngựa hơn trong này đây..... khắp phố nào cũng có nháááá Rõ là chưa biết thế nào là tính “ưu việt, hiện đại” của Xã Hội Chủ Nghĩa hmmmm

- Dà .. dà Dà ... he he ... bây giờ tui mới biết dà .. dà ... ông già cười thật tươi rồi quay về tủ thuốc

----yên lặng---

Một lúc sau, một người đàn ông trẻ, trạc ngoài 30,ôm o, thấp bé như 1 đứa trẻ trong miền Nam, đen đui, mặc nguyên bộ quần áo màu xanh olive nhàu nát, rộng thùng thình, trông y như quần áo của người khác cho mượn bước vào...

- Báo cáo 2 đồng chí thủ trưởng, em đã về đến ạaaaa Ngó lên tiếng

- Sao, thế nào, công tác hoàn thành tốt chứ Cả 2 người đàn ông cùng lên tiếng 1 lượt
- Vâng, hoàn thành vượt chỉ tiêu ạ ... Ngô cười nhả nhổ ... sấm cho 2 thủ trưởng 2 chiếc, em cũng “thu gom” được 1 chiếc ạ Nhờ ơn Bác và Đảng .. hà hà hà
- Đưa đây xem nào Cả hai người đàn ông tranh nhau nói ... có đúng “tiêu chuẩn” không đấy
- Thì đây .. ahem...Ngô tăng hăng rồi ra vẻ trịnh trọng nói ... hai cửa sổ nhá ... ahem .. 1 nịch là ... ahem... nại không người nái cơ đấy ... Gọi nà gì nhể .. ahem .. Xi ti zen gì gì đấy , còn muốn gì cơ chứ ừ ừ Ahem, còn em thì ... nhờ ơn bác và đảng em gom được 1 chiếc “Xây Kô lư” trông hay lắm cơ ạ
- Xem nào Mẹ bố thằng này “gác” chúng ông à, sao cái đồng hồ nữ của mày có “giấy bảo hiểm” (1) mà của chúng ông lại không ... ông Cán gầm lên ..
- Không đâu, không đâu, ... tự ló thể mà nị, em chả biết gì cả, con mụ ấy bán cho em ... như thế đấy ... em không dám “gác” thủ trưởng đâu ạ ... Ngô lấp bắp nói
- Thế ... thế Bao nhiêu ... ông Bắc xuống giọng hỏi
- Hà hà Mới đổi tiền xong, bọn chúng cần tiền bán chỉ có 10 đồng 1 chiếc thôi ạ, còn con mụ có thằng chồng đi cải tạo cần tiền quá, mụ bán em chỉ có 5 đồng thôi .. hà ... hà .. tiền thì ... em biết hôm nọ 2 đồng chỉ nẩy trong mấy cái tủ ở cái nhà “cao tầng” ấy đem đổi đấy ... tiền ta nẩy của Ngụy, rồi dùng tiền đó mà thu gom hàng hóa của chúng, ta chả tốn đồng nào cả, ...hà hà ... bọn thằng Tham cùng nạng với em ở mấy cái cao tầng khác cũng thế, chả có đũa nào tốn xu nào cả nhờ ơn Bác và Đảng .. hà hà ...
- Khế tí nào, thế đi đường có chuyện gì mà mày đi lâu thế ... ông Cán cũng ...xuống giọng ...
- Ô ...ồ ... báo cáo 2 thủ trưởng, nhiều chuyện nạ năm ... Lầy nhé, bọn miền Lam chúng phóng xe máy khiếp nạm thủ trưởng ạ Xe không phanh nhá ... thế mà bọn chúng cứ phóng tới vừa nói Ngô vừa xoay người diễn tả Nặng qua(lại xoay người) ... Nặng nại (lại xoay người) Neo nên nè.....NẬT NUÔÔÔNNNNN hà hà hà hà
- Hmmm ... Cứ Nặng qua, Nặng nại, neo nên nè, nặt nuôn mãibiết rồi, tao cũng phóng được như thế mà ... ông Cán nhả mặt nói
- Cho tôi xin .. ứứứ ừừừ Chạy cái quái gì mà cứ gào rú, giật hơn Tê năm mươi tư mà cứ phét là phóng với chả phiếc ... ông Bắc đay nghiến ..
- Thì , thì ... đồng chí cũng có hơn gì tôi, ứứứ ừừừ, còn té rách cả cái “quần bò” (3) “tiếp thu” được trong căn “cao tầng” mà còn nói, lẽ ra cái quần bò ấy là của tôi đấy nhá ứứứ ừừừ ai chạy xe máy lần đầu mà không thế ... ông Cán cay cú nói ... mà thôi nói tiếp đi nào Ngô, mày còn học được gì nữa không ????
- Hà ... hà .. hà ... chuyện lầy mới nà nạ ... 2 thủ trưởng ạ, lều mà em nằm ở Hà lộ thì cứ gọi nà chúng gọi cả giòng họ ra mà chửi nhá ... hà hà ... trong lầy nại được khen cơ chứ .. hà hà ... thích thật
- Thế, nhưng mà chuyện gì cơ chứ??? hai ông thủ trưởng cùng hỏi ...
- Thế lầy nhé, núc em đứng chờ xe...à ... xe gì nhỉ, à ...à... xe Nam (2) đấy, thì có con bé xinh xắn nằm ở đấy, ló cũng chờ ... hà hà ... “tranh thủ” núc nên xe đông người em hích vào vào...vào ... người con bé 1 cái, thế nà ló đồ tía tai mặt mũi nhé, rồi ló nàu bầu “...Cà Chớn” và xuống xe bỏ đi 1 mạch, em quay sang hỏi con già bên cạnh thì được biết nà con bé ấy ló khen em nà dzũng cảm, không chết dzát như bọn con trai miền Lam đấy hà hà ... nạ thật ... hà hà

-- ừừừ ừừừ ... ông Bắc rít lênDốt ơi là dđôôôtttt Con già í nó xỏ máý đấý nó nói màý
.... Mất dậý đấý Ngô ời làngôôôốốố.....

- Thê àààà Ngô tròn to hai mắt, lấp bắp Thê thì Bỏ mẹ rồi “Mất quan điểmquần chúng” thật rồi tiên sư con già ông mà mà

-- Lại còn gì nữa Hmmmm ... ông Cán chán nản liếc nhìn Ngô ...

-- Em nữ giả nời với con già ấy nà .. nà Ngô áp ứng ...

-- Là cái quái gì, nói cho xong mau đi ... ông Cán trừng mắt nhìn Ngô ..

-- Nà .. nà ...tưởng gì chứ cá chớn thì ngoài Bắc khối người cà chớn hơn tôi nhiều Bác Hồ ...
nànà Cà chớn ... nhất lược đây

-- ứứứ ừừừ ... ông Bắc lại rít lên ... nhưng cổ nói thật nhỏ... Thôôôôô ... không nói nữa Về cơ quan mauuuuu nói xong ông Bắc quay lại nhìn ông già chủ quán đang cúi húi xếp lại mấy bao thuốc trong tủ và lớn tiếng

- Tiền Cà phê hôm khác tính nhéééééé

-- Dà, dà, dà Hồng sao hôm nào cũng được mà mấy cậu ... ông già chạy tới dẹp chiếc bàn của 3 người khách

Cả 3 đứng lên vừa nghênh ngang bước ra khỏi quán vừa ngẩng 3 cái đồng hồ thật tự nhiên như(ruồi) người Hà nội

---- yên lặng --

Sắp tới giờ cơm trưa, trong quán không còn 1 ai

-- Hôm trước mấy ông cũng guên ... tính tiền sao ba hồng nhắc ?? Nam làu bàu hỏi người cha già của nó

- Guên ông nội tụi nó chứ guên Thăng Nghĩa anh hai của bay còn đi học tập, mấy con chị bay thì theo chồng ra nước ngoài Lộn xộn là đi Kinh Tế mới sao bay ... Mình phải ráng ở đây mần ăn để mà nuôi thăng Nghĩa, cháu bay còn ẵm ngửa hồng thấy sao mà đòi tiền tụi nó Mà con đi ngoài đường mà có thấy xe xích đu chạy ngang nhớ coi chừng có ai liệng giấy tờ gì ra nhớ lượm dĩa nheng ... nhiều khi mấy ông sĩ quan đi học tập muốn nhắng tinh hồng chừng ... hôm trước tao lượm được bao thuốc lá có ghi địa chỉ, nhắng tinh phải chuyển trại ra Hoàng Liên Sơn gì tuốt miệt ngoài Bắc đó Tội nghiệp chị dzợ còn trẻ như chị hai bay dzậy Khóc góa xá mấy thăng giải phóng nói xạo không hà ... 12 ngày rồi hồng thấy ai dĩa hết ráo Sao mà khổ góa dzậy trời

- Dạ tại nhà mình cũng bán gần hết đồ rồi nên con ... tức, tối nào con cũng phải đi họp nghe chỉ
lính Ngụy hay là học hát mấy bài ụynh Ngụy goài àààààààà Thăng Nam phân trần ...

- Mà bay nhớ đừng có chơi với đám con tụi cán ... cuốc nheng, nghe nói ngoài Bắc ngay ba má ruột của tui nó mà lộn xộn là tui nó báo công an liền đó, đừng nói tới con Ngụy như bay ... ông già nhẩn nhủ ..

- Đồi nào tụi con chơi dí đám đó ba, tụi nó đã nổ mà còn láu cá y hệt ba má tụi nó đó ba, nghe là thấy ghét liền Nam trấn an

- Kỳ thiệch, hồi nầy tao lắ cái lon nhẹ lắ mà sao nó xịch ra góa trời vậ cà ??? Ông già lắ bắ ...

- Hi hi ... Ở trông con lắc góa xá chời rồi mới đem ra, hông dè ba lợi lắc thêm nữa Nam cười xởi lởi
...

- He he Dzậy hả ... he he .. hêng chi ... cha con mình hợp ý nhau góa xá hêng Ông già vừa cười vừa nói với con ông, như chợt nhớ ra điều gì ông bỗng nắm lấy tay thằng Nam lớn tiếng hỏi

- Ủa ừa Mày hát lợi cái bài gì mà hồi hôm mày dzới thằng Phương tập để lên phường hát coi Nam.... ông già lắc tay thằng Nam giục nó hát

- Cái bài nghe thấy ghê mà hát chi baaaa Nam nói

- Thì mày cứ hát đi, tao nghe có người hát ngộ lắm Hát đi con ...ông già sáng mắt lên nhìn đứa con hát chỗ điệp khúc thôi đủ rồi

-- Tại ba muốn đó nghe ...thằng Nam cất cái giọng sắp bẻ tiếng của nó lên

***** Tiến về Sài gòn, ta quét sạch giặc thùùùùùùù

***** Tiến về Sài gòn, giải phóng thành Đôôôôôô ố ố ố

-- Há há há ... Tao nghe khác há há há ... ông già cười khục khặc khoái trá ... chấp tay sau lưng đi qua đi lại

-- Ba nghe làm sao dzậy baaaaa.... Nói con nghe díííí .. Nam năn nì ...

-- Nè, nè ... ráng nghe kỹ nhe, nghe cho biết đừng nhiều chiêng ngoài đường nhe hông ... tao hát nhỏ thôi, hát lớn đi theo anh hai bay cả đám à ...ông già gập người xuống , kê miệng sát bên vành tai của con trai ông cất cái giọng ồ ề của ông lên và hát thật nhỏ ... thật nhỏ

***** Tiến về Sài gòn, ta vét sạch Đồng Hồồồồồồồ ồ...

***** Tiến về Sài gòn, ta vét hết Ra .. Đi ...Ồồồồồồồồ ố ố

Há há há há há ... thằng Nam bò lăn ra cười MẮC CƯỜI GOÁÁÁÁ ... há há há há nó la lên lẫn trong tiếng cười khoái trá

-- Shhhhhh mày muốn cả nhà đi theo thằng Nghĩa sao Nam ... ông già rên rỉ nhưng trên bộ mặt nhăn nheo, lo buồn hằng ngày, hôm nay bỗng thấp thoáng niềm hạnh phúc, sung sướng của ngày xa xưa

- Ba biết cái này hôn ... há há ... thằng Nam cố nín cười để hỏi cha già của nó tại thằng Phương đọc cho con nghe nèèè .. hông biết ai làm nữa ..

- Biết cái gì ??? Thằng ôn dịch Ông già mỉm cười nhìn con trai út của ông

- Thì ba năn nì điiiiiii, con nói ba nghe liền thằng Nam ranh mãnh nhìn ba nó , cái này hay lắm.... sức mấy mà ba biết Thiệt đóóóóóóóó ...

- Ủa tao năn nì mày đó ... nghe mà hông hay tao giọng đầu mày dzô tường nhen coon Ông già mỉm cười ... âu yếm nhìn con út của ông

- À hém....À hém ... thằng Nam tăng hăng rồi lấy giọng, sửa lại điệu bộ cho ra vẻ quan trọng rồi ngâm

***** Gái Sài Gòn như cảnh liễu rũ, Gái Hà Nội như ứ ừ Củ khoai môn...

<http://tieulun.hopto.org> - Trang 7